

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Kópavogshöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Kópavogshöfn takmarkast landmegin af strandlengju lögsagnarumdæmisins. Sjávarmegin ræður mörkum:

Að norðan, vestan og sunnan lína frá mörkum Reykjavíkur og Kópavogs í Fossvogi og umhverfis Kársnes að mörkum í Kópavogi. Þessi lína skal fylgja mörkum við lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, Bessastaðahrepps og Garðahrepps.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Kópavogs hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, skal fela hafnarnefnd. Hafnarnefnd skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er bæjarstjórn kýs 2 úr hópi bæjarfulltrúa og 3 utan bæjarstjórnar. Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi bæjarfulltrúanna sér og fulltrúa utan bæjarstjórnar sér.

Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og bæjarráðs Kópavogs. Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarnefnd. Auk hinna kjörnu fulltrúa mæta bæjarstjóri og hafnarstjóri á fundum hafnarnefndar, og hafa þeir málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarnefnd kýs formann hafnarnefndar, og stýrir hann fundum hennar og boðar til þeirra. Kjósa má bæjarstjóra eða bæjarverkfræðing formann hafnarnefndar, þótt eigi hafi þeir þar atkvæðisrétt.

Hafnarnefnd sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar fyrir hönd bæjarstjórnar.

Bæjarverkfræðingur er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri, undir umsjón hafnarnefndar, fasta starfsmenn aðra ræður hafnarstjóri samkvæmt reglum bæjarins, svo marga, sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmaett erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á höfninni, nema umferðin gefi tilefni til þess.

8. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleyfum, fiskúrgangi, vírum, vöruleyfum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má láta renna í höfnina oliur eða vatn mengað olíum.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða skipsþilfar.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

9. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

10. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Kópavogs og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Gróttutöngum, ef skipstjóri æskir þess. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmaett erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

11. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sóthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

12. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarsskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenzkt skip, sem er stærra en 100 brúttórúmllestir, og ekkert erlent skip má fara inn í höfnina eða út úr henni, án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

Skip, sem koma inn í höfnina án leiðsöðumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggi skip á höfninni, án þess að nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafizt þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til þess að láta leggja skipinu við legufæri, eða taka það á land og ber skipseiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

13. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartími skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnsta kosti 3 klukkustunda fyrirvara.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna á þjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi (að þeim undanskildum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlauk á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

16. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

17. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

18. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járn, skulu þær klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafizt, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skyllt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

19. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

20. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

21. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar, sem það, að álitni hafnarstjóra, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

22. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skipsins og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálda kol á bryggju eða hafnarbakka. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

23. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en farmeigandi eða skipseigandi greiða allan kostnað, sem af því leiðir.

V. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

24. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka skipið upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjóra heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu.

Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa og hefur umsjón með, þegar skipum er lagt, og skulu legufæri ákveðin í samráði við hann.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

25. gr.

Meðan skip liggur í lægi, skal ekki sjaldnar en tvisvar í mánuði farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Kópavogi, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

26. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn í höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri leyft affermingu undir umsjá slökkviliðsstjóra.

27. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 26. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

28. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

29. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er um í 26. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld í Kópavogi.

30. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

31. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestum, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, þó með með þeim undantekningum, er síðar getur.

32. gr.

- a) Skip, sem heima eiga í Kópavogi og minni eru en 20 brúttórúmllestir, skulu greiða lestagjald 2 á ári, 2. janúar og 1. júlí, kr. 2.50 fyrir hverja brúttórúmllest. Sama gjald greiða og geymsluskip, þótt stærri séu en 20 brúttórúmllestir. Undanþágur frá þessu getur hafnarstjóri veitt smábátum, sem greiða ekki bryggjugjald.
- b) Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem um getur í staflíð c þessarar greinar, skulu greiða 40 auru fyrir hverja brúttórúmllest. Innland fiskiskip skulu þó ekki greiða lestagjald þetta oftar en einu sinni í mánuði, en innland skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, eigi oftar en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftar til hafnar.

- c) Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Vitagjald.

33. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald 7 aura fyrir hverja brúttórúmllest, þó aldrei lægra en kr. 20.00.

3. Bryggjugjald.

34. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju aðra en bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmllest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri rúmllest, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við hafnarbakka eða bryggju, skal það greiða festargjald, er nemur hálfu bryggjugjaldi.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

35. gr.

Skip, sem stærri eru en 30 brúttórúmllestir, skulu greiða fyrir hvern sólarhring 20 krónur eða hluta úr sólarhring, sem þau liggja við bátabryggju, en minni skip 10 krónur.

4. Fjörugjald.

36. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri rúmllest af brúttóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

37. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða það, sem hafnarnefnd ákveður.

6. Hafnsögugjald.

38. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttórúmllestir, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á hverju ári, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Komi skip oftár á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, varðskip, skemmtiferðaskip og þau fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

39. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr höfninni.

40. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd skv. eftirfarandi gjaldskrá:

- a) Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 250 krónur fyrir hvert skip, auk 70 aura fyrir hverja brúttórúmllest, allt að 6000 rúmllestum, og 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.
- b) Fyrir leiðsögu frá höfninni 200 krónur fyrir hvert skip, auk 35 aura fyrir hverja brúttórúmllest, allt að 6000 rúmllestum, og 10 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.
- c) Fyrir leiðsögu um höfnina greiðast kr. 125.00, auk 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest.
- d) Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar, eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 38. gr., greiða krónur 50 í hafnsögusjóð.

7. Vörugjald.

41. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

42. gr.

Ef vörur, sem samkv. farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Kópavogs, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

43. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegar vörugjaldi:

- a) Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför, enda sé aflinn ætlaður til neyzlu eða verkunar og vinnslu í Kópavogi.
- b) Innlend nýmjólk, sem flytzt til hafnarinnar.
- c) Umbúðir, sem endursendar eru.
- d) Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin afnota.
- e) Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

44. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálfvörugjald.

Sama máli gegnir um afla skips, sem settur er á land eða fluttur á milli skipa, en ætlaður til vinnslu utan Kópavogs.

45. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagn á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vöruhegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst ber að greiða af.

46. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 2 krónur.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skulu telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

47. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 0.90 fyrir hver 100 kg:
Alls konar vörur úr ódýrum steintegundum, girðingavír, leir, kalk, kol, koks, salt, sement, vikur.
2. flokkur. Gjald kr. 1.55 fyrir hver 100 kg:
Alls konar olíur til eldsneytis og hreyfla, benzín og annað brennslufni.
3. flokkur. Gjald kr. 1.80 fyrir hver 100 kg:
Áburðarolíur, áburður, akkeri, asfalt, baðlyf, eldavélar, feiti, fiskur, annar en niðursoðinn, fiskbein, fiskimjöl, fóðurvörur alls konar, garnir, gólfúkur og gólfplötur, aðrar en úr steini, gærur, hráefni til efna-gerðar, svo sem sýrur, olíur, essensar, brennisteinn, kalcium, carbíd, plast, hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða bygginga og skipa, kaðlar, keðjur, kitti, kjöt, annað en niðursoðið, kornvörur, leður, loft-tegundir á stálflöskum, mör, málning og efni til hennar, miðstöðvar-öfnar, nylongarn til veiðarfæra, pappír, pípur úr asbesti, aluminium, kopar eða járn, pokar úr striga eða pappír, rúðugler, segldúkur, síld, síldarmjöl, síldarlýsi, smurningsolíur, strigi, tjara, tvistur, vír óein-angraður úr stáli, kopar eða aluminium, þakpappi og gólfpappi, þak-plötur úr asbest, aluminum eða járn eða kopar, þvottaefni.
4. flokkur. Gjald kr. 2.25 fyrir hver 100 kg:
Ávextir, bækur, blöð, brauðvörur, kaffi, kakaó, leirvörur, lýsi, niðursuðu-vörur, nýlenduvörur, smjör, smjörlíki, smjörlikisolíur og sápugetar-vörur, sundmagi, sykur, te, ull.
5. flokkur. Gjald kr. 0.50 fyrir hver 10 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúshöld, hjólbarðar, tengistykki til mið-stöðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna, varastykki í bifreiðar, mótorar og þungavinnuvélar.
6. flokkur. Gjald kr. 0.80 fyrir hver 10 kg:
Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur, gúmmívörur, klukkur, leðurvörur, leikföng, mælingataki, þrjónavörur, sauma- og þrjónavélar, skófatnaður, súkkulaði, skrifstofuvélar, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
7. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
Heimilisvélar, mótorar, landbúnaðarvélar, þungavinnuvélar.
8. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
Bifreiðar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri, útvarpstæki.
9. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 10 kg:
Tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.
10. flokkur. Gjald kr. 9.00 fyrir rúmmetra:
Timbur.
11. flokkur. a. Gjald kr. 12.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
b. Gjald kr. 3.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé.
c. Gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.

12. flokkur. Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Allt annað.

8. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

48. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir, skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

49. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

50. gr.

Fyrir notkun á áhöldum og tækjum hafnarinnar, skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skipti.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

51. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofnu hafnarinnar.

52. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer hurt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll sín gjöld til hafnarinnar.

53. gr.

Vörugjald og leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar, samkvæmt 48. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu.

54. gr.

Leiga af lóðum og húsum hafnarinnar, samkv. 49. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 50. gr., greiðir sammingsaðili.

55. gr.

Öll gjöld samkv. þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b, tölulíð 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipa-

gjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í 2 ár fyrir sammingsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestargjald, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsöugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

56. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða látið í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

57. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 2 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður sé liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

58. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnarstjóra

59. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

60. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, skv. 15. gr. Ef stýrimaður fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

61. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

62. gr.

Innan hafnargarða má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 mílum á klst., nema sérstaklega standi á.

63. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum, allt að 10000.00 krónum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Kópavogs.

64. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948 og lög nr. 95 17. desember 1952, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 13. febrúar 1964.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð varðandi gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja,
nr. 273 30. desember 1950.**

1. gr.

41. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Tannlæknum er heimilt að ávísar sjúklingum sínum lyfjum, sem eingöngu eru ætluð til notkunar útvortis.

2. gr.

42. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Tannlæknum er heimilt að ávísar sjálfum sér til þess að nota við störf sín:

- a) staðdeyfilyfjum, sem skráð eru í gildandi lyfjaverðskrár, til þess að deyfa með tennur, tannhold eða kjálka,
- b) svæfingarlyfjum, sem skráð eru í gildandi lyfjaverðskrár,
- c) injectabile adrenalini, injectabile nicethamidi, injectabile oxedrini, injectabile pilocarpini og vitrella amylii nitritis,
- d) topicinum og tilsvarendi sérlyfjum,
- e) þeim lyfjum, sem greind eru í 43. gr., en án takmarkana á magni, er þar ræðir,
- f) lyfjum, sem eingöngu eru ætluð til útvortis notkunar.

3. gr.

43. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Tannlæknum er heimilt að ávísar sjúklingum sínum inntökulyfjum, svo sem greint er hér á eftir. Um afvegna lyfjaskammta gildir, að eigi má ávísar fleiri en 25 í senn.

Guttae nicethamidi.

Nystatinum og tilsvarendi sérlyfjum.

Oxytetracyclinum og tilsvarendi sérlyfjum.

Penicillinum, samböndum þess og tilsvarendi sérlyfjum.

Pilulae atropini minores.

Solutio natrii fluoridi 0,5% til tannpenslunar.